

lighed for, at Lovforslaget ikke vilde blive til Lov. Dengang var Ændringen ikke formuleret, som nu er Tilfældet; efterat have seet dette Forslag troer jeg, at der baade vil reise sig en meget stærk Opposition i det andet Thing mod en saadan Forandring og at det for Ministeriet vilde være betænkeligt at foranledige Lovforslaget saaledes forandret ophøiet til Lov, navnlig naar der hensees til den hele Forhandling, der har fundet Sted om det Lovforslag, der oprindeligt fra Ministeriets Side blev forelagt. Den Redaction, som ved Ændringsforslaget nu er foreslaaet at give Sen, medfører nemlig, at det aldeles ikke bliver nævnt som en „Forpligtelse“, at lade Børnene døbe. Men efter Alt, hvad der hidtil er foregaaet baade ved de Forhandlinger, der have fundet Sted heri Thinget og i det andet Thing saavel som paa Landemoderne, er man gaaet ud fra, at en saadan Forpligtelse var tilstede. Det, der var Spørgsmaal om, det var: kun for saavidt at gjøre Forandring i den nu bestaaende Tilstand, at der ikke længere blev Spørgsmaal om Anvendelsen af de borgerlige Tvangsmidler med Hensyn til Daaben, idet man forøvrigt tog Stillingen saaledes, som den nu er givet, navnlig ved Frdn. af 30te Mai 1828, hvorefter der jo tvivlsomt er en Forpligtelse for Medlemmerne af Folketirken til, inden en vis given Tidfrist, at lade deres Børn døbe, og hvor derhos den borgerlige Myndighed træder saaledes til, at borgerlige Tvangsmidler ligesom kunne komme til Anvendelse, naar denne Forpligtelse ikke opfyldes. Det er nu dette sidste, Anvendelse af de borgerlige Tvangsmidler, som man, og jeg mener med fuldkommen Føie, har ønsket bort. Hvad derimod selve Forpligtelsen til at lade Børnene døbe angaaer, da er der ikke paa noget Trin af denne Sags Behandling, enten her eller andetsteds, forlangt, at der i skulde bevirkes nogen Forandring — og jeg deler forøvrigt ganske den ærede Rigsdagsmands Ansæelse om, at saadanne kirkelige Spørgsmaal og Stridigheder holdes ude af Forhandlingerne paa Rigsdagen og skal følge denne Ansæelse mere end han selv, som, saa syntes det mig, temmelig meget kom ind derpaa — men den vilde netop berøre dette Spørgsmaal ved nu at antyde, at der ikke

skulde være nogen Daabsforpligtelse tilstede, men det ligger i den Redaction, som den ærede Rigsdagsmand nu har givet sit Forslag. Jeg forstod hans Udtalelse ved en tidligere Forhandling saaledes, at man blot skulde udskyde Døbet „kirkelige“ foran Forpligtelse og forøvrigt lade det Andet staae, og saaledes blev det ogsaa opfattet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen); men jeg maatte med denne ærede Rigsdagsmand være fuldkommen enig dert, at det stemmede ganske anderledes med den egentlige Tankegang i Lovforslaget, at der udtrykkelig lagdes Vægt paa, at det var en kirkelig Forpligtelse, hvorefter her handlede, hvilket Udtryk jo ogsaa traadte ifødetfor den Redaction, som det oprindelige Lovforslag havde; men dersom man vilde gaae et Skridt videre og stille det saaledes hen, at det for Folketirkens Medlemmer var en aldeles frivillig Sag, om man vilde lade Børnene døbe eller ikke, saa kommer man langt ud over, hvad der hidtil har været tænkt paa ved de Forhandlinger, der have fundet Sted om denne hele Sag, og netop derved ind paa et saadant kirkeligt Gebeet og saadanne Betragtninger, der bør ligge udenfor Forhandlingerne paa dette Sted. Det er derfor jeg mener, at det vil være meget betænkeligt at gaae ind paa Ændringsforslaget, og efter de Dittringer, som kom fra den ærede Rigsdagsmand, tør jeg gjøre Regning paa, at han ikke vil fastholde et Forslag, der efter min Overbeviisning vil gjøre det meget tvivlsomt, om Lovforslaget vil kunne blive til Lov.

Fischer: Den ærede Minister maa have misforstaaet mig, thi det er saa langt fra at være min Mening, at vi skulde vedtage Noget, der skulde medføre en Forandring i den tidligere Tilstand, at det netop er det Standpunkt, hvorpaa jeg har stillet mig under denne hele Sags Forhandling, at vi aldeles skulle afholde os fra at udtale Nogetsomhelst om Kirkens Lære. Det Kirkelige er Noget, hvorved der efter min Formening ikke skal røres heri Salen.

Vi skulle lade det aldeles heelt udenfor vore Betragtninger, om en kirkelig Forpligtelse, som den omhandlede, er til eller ikke; det er Noget,